

що тільки одна є наша рідна церква, а то Українська Православна, до котрої ми повинні всі належати, бо тільки вона одна зробить нас народом, а не рабами.

Ми не повинні лакомитися на дурничку, бо як каже народна приповідка: Дурничка боком лізе. Ми як заплатимо священникові своїми грішми, то знаємо, що він робить на користь нам, а не чужим.

П. Г. Лозинський.

УКР. ПРАВ. ПАРОХІЯ В МОНДЕР.
(Мондер, Алта).

Хвальна Редакції і Дорогі читачі! Мило нам поділитись з вами радісною вісткою, що у нас заснувалася парафія Укр. Прав. Церкви. Першу урочисту Службу Божу відслужив в нас о. Сенета 3-го січня. Братів і сестер, які передше належали до католицизму було багато. Всі пішли до дому з піднесеним духом, зі скріпленою вірою в (справедливість) правду Божу, бо на проповіді почули се. Кожний з них їхав до дому застановляючись і відчувачи в серці, що наступає зміна — що неправда, лож і фалш з облудою валяється. Кожного огорнуло якесь неописане чуття радості, що із темряви брехні і неправди, виринає світло сонця правди. Що на решті решт воскресла правда і кличе до себе. Що двигається масово наш простий і затуманений ложними учителями нарід на зустріч тій правді.

Хто і коли бувби сподівався, що на Мондер, в центрі католицизму серед наших в Алберті, де є католицька місія повна редемптористів і облягів тай ніби Василяніз єзуїтських, започаткується Народна Церква? А прецінь, з Волі Божої, се сталося вже.

Кричали, агітували, заказували і заборонювали — сипали грошами і помиями, спрашили клятвою і пеклом, аби ніхто не йшов, а нас було повно! І чи не Божья Сила? Не чудо?

Отворив нам Бог очи, і ми проєріли.

На що вони сичали і плювали, се показалося, що воно наше рідне, прапрадідне; а се чим нас досі годували і вмовляли, що се наше, показалося чуже нам, накинене силою.

І хотяби вони тепер під небо кричали, зі всіма своїми єпископами, кардиналами і папою разом, то нічого їм не допоможе! Другий раз нас не відстануть. Пропало. На віки неправді кінець!

А ми радуємо і веселимося у Господі, що пізнали Правду.

Як Бог поводить пожити, ще і церкву побудуємо, бо по фармах рух. Вечери зимові довгі і балачка про Річну Церкву йде, йде, йде. А у місточку не всі тихо. Люде збудились зі сну вікового, прокинулись в просоння і здерли більшою з очей — луску брехні і неправди...

До праці Отці і провідники наші! До діла Сестри і Брати. Миж всі один і той самий народ, лише проіспані ложею, тому нас поділили. Одні нас в Москву а другі в Рим йхають, а ми туди лізти не хочем. До Києва нам ближче і так якось по нутру, любенько і приємно... Се наше, рідно, серце шепоче і тріпоче радісно.

Послухаймо голосу серця. Що краще звучить: Українець „католик”, чи Українець православний?

Я розумію, що значить: православити. Чоловік правого характеру,

правої віри. Права рука, нога і т. д. Право — правдиво — славить Бога.

Але я не розумію, що таке „католицити”, бути кат-зґа-чим, якимсь кат-ол-ником. Я простий, бачите, чоловік, не розбираю якось... а може воно таке панське, велике, високе, глибоке, широке, вчене і незрозуміле?

То тимбільше не хочу його. Мені вистарчає: право-слав-ний У-кра-ї-нець! Се просте.

Думаю і вам всім так. Ну, то над чимже тут думати і споритись братам католикам?

Як так, ходімож разом до Рідної Прадіної Української Національної Греко-Православної Церкви. Хай роєте на славу Божу і на добро Українського Народу во віки вічні.

Навернений.

ЛІКАРЮ, ВИЛЧИ ПЕРШЕ СЕБЕ.
(Калдер, Саск.).

В 1-ім ч. „Канадійського Українця” поміщена була стаття греко-католика, котрий в поганій спосіб накинувся на п. С. А. Балана з Сопоф, Саск. Ви, греко-католику, їм заборились до писання відповіді п. Баланови, мусіли добре впитись, бо в тверезім стані ви не дали б. Б. такої пустої відповіді.

Хотяй наші „шість місячні попки”, (як ви їх називаєте) не сиділи двайцять п'ять літ на шкільних лавках (їм того не треба було, бо в них не такі тверді голови, як у вас), то все таки вони вірно служать своєму народови. І гомосять правдиву науку Христову і стоять в обороні своєї прадіної віри, за котру наші предки проливали свою кров, бо, як каже пословиця: „За народ і віру дамо життя в офіру”!

Дальше греко-католик гакликає п. Балана, шуби він вернув назад до католицької віри. По моїй думці, ви, греко-католику, читали дуже мало, або й нічого, коли даєте таку песту попалу п. Б., бо колиб ви заглянули ближше в Історію України, то вам певно злетілаб та полуда з очей, яку ви тепер носите і тоді ви пізналиб хто ми, яких батьків і чий діти. Ви пізналиб, якої ви і п. Балан віри і що римський католицизм є нам Українцям накинений. Пан Балан, хотяй в окулярах, то все таки бачить ліпше по чий стороні правда, а греко-католик тільки то вілай знає, що йому римський піпа в церкві наговорить. На останку греко-католик застогнюєся нашим великим гевієм і поетом Т. Шевченком, але виходить, що він ніколи його поезій не читав, бо Шевченко не був католиком і ніколи католицизму не обороняв, а противно виступав проти него, як поим. в поемі „Гайдамаки”, „Іван Гус” і др.

На закінчення скажу, що греко-католик нехай прочитає Історію України, а тоді не буде пробувати від повілати в римсько-французькій газеті, таким свідомим громадянам, як п. Балан.

Греко-Православний.

ІЗ ПЯТОГО ПСАЛОМУ.

Ненавидиш усіх тих, Боже, Що в беззаконію живуть, Брехню за правду полають Ії на брата брешуть, де лиш [можуть,

І з брата свого шкуоу дуть Та коов із нього висисають — А перед світом всім лукаві Себе за праведних здають.

7. VII. 1915. Т. Дмитренко.

ГАРНИЙ ПРИМІР ДО НАСЛІДУВАННЯ.

(Тарнопіль, Саск.).

Як кождих Різдвяних Свят, так і цього року, пішли гуртки колядувати в часі Різдва Христового на Тарнопіль на ціль Укр. Православної Церкви. Се дуже гарний звичай, котрий ми повинні з року на рік повторяти, бо сим дамо матеріальну поміч інституціям народним чи церковним, як також затримаємо і пошануємо свій український релігійний народний звичай.

Однакож ціль сього допису є звернути увагу на оден дуже гарний примір, який дав до наслідування п. П. Козак і його родина.

Коли прийшли колядники до нього з колядою, то він попросив їх до дати і угостивши їх по українському звичаю, дав він себе коляду, жена від себе. Тоді приступають його діти, від найбільшого до найменшого і кожде жертвує свою лепту на ціль Української Православної Церкви на Тарнопіль. А коли їх запитано, чому жертвують? то відповідь була: „Тому, що се є церквою нашого українського народу”.

Чи не гарне виховання дітей? Сеж потіха для родичів, а слава для українського народу! Як би ми мали так вихованих дітей між українським народом бодай п'ятдесят процент, то наша будучність, як великого народу, забезпечена.

Як гарно і радісно побачити, що діти знають, хто вони є. А кілько то є батьків і матерей, що самі того не знають і навіть не відчувують потреби знати? І чи-ж дивно, що наш нарід такий великий, а зоротає свій вік в чужім ярмі, і ніхто з ним не числиться, як з народом?

Колядник.

На Укр. Прав. Церкву в Вінніпегу.

Хвальний Заряде Укр. Греко-Прав. Громади у Вінніпегу.

Вірний цїли нашої Української Греко-Православної Церкви, я бажав хоч чим небуль причинитися для її добра. Тому послано на храм Вашої церковної громади отсю хоч невеличку збірку-коляду, яку я зібрав від ширих добросердечних братів. І так:

По \$2.50: Г. Купченко і Е. Купченко.

По 2 дол.: П. Заторович.

По 1 дол.: І. Храпко, Ф. Лишійський, І. Руснак, І. Гусар, Ю. Черняк, М. Никоряк, І. Шпаговський, Ю. Милич, А. Сорокан, А. Шашаровський, Г. Квек, С. Грушка, П. Пантелюк, П. М. Грушка, Джей Салмонд (Англієць).

По 50 ц.: Дж. А. Аулд (Англієць), М. Онещук, М. Георг, І. Черняк, М. Марковська, І. Марковський, Ф. Швидак, А. Сусак, А. С. Енґліш.

Разом зібрано \$26.50.

Сю збірку-коляду пересилаю до хвального церковного заряду і прошу оголосити її в „Українським Голосі” або в „Православнім Віснику”.

На сім місци складаю сердечне Спасибіг жертводавцям, а Вам желаю доброго успіху на хвалу Божу. Нехай Бог вам помагає Дім Божий збудувати, а ми, ті що одинцем розкирані по Канаді, прийдемо колись до Вінніпегу і повні благодати Божої зложимо ширю молитву до Всевишнього в тім храмі Вами і нами збудованім на славу Божу і добро людське. Ваш Григорій Купченко.

Добр. А. Канзшевич з Ітонія, Саск. прислав свій шедрий дар на будову Катедри в сумі 5 доларів.

Дальші жертви на Катедру в Вінніпегу одержано від о. К. Кирстожа.

По 1 дол. (кв. стопи): Іван Микуляк, Марія Корпач (жена Миколи), Атанас Кульчицький, Розалія Кульчицька (Михайла), Іван Микитюк — всі з Глєслин, Саск. і Олекса Пилипів (?) з Марлін, Саск.

Гр. Шевчук з Ріджайна, Саск. (на кв. стопу) 1 долар.

Православний Календар Рік 1925.

(Після нового стилю) **БЕРЕЗЕНЬ**

- 1 Н. Сироп. Памф.
- 2 П. Теодора
- 3 В. Льва
- 4 С. Архипа, Теодота
- 5 Ч. Льва еп., Агатона
- 6 П. Тимотея
- 7 С. Муч. Евг., Анатазія
- 8 Н. 1. посту. Полікарпа
- 9 П. Обріг. гл. Івана
- 10 В. Тарасія еп.
- 11 С. Порфірія
- 12 Ч. Прокопія
- 13 П. Власія, Нестора
- 14 С. Евдокії муч.
- 15 Н. 2. посту. Теодота
- 16 П. Евтропія, Клеопія
- 17 В. Гарасима
- 18 С. Конона
- 19 Ч. 42 муч. в Аморії
- 20 П. Єфрема, Павла
- 21 С. Теофілякта
- 22 Н. Хрестопокл. 40 муч.
- 23 П. Кондрата
- 24 В. Софронія
- 25 С. Теофана
- 26 Ч. Никифора
- 27 П. Венелікта
- 28 С. Агапія
- 29 Н. 4. посту. Савина м.
- 30 П. Алексія чол. Бож.
- 31 В. Кирила ерсу.

КОЛЯДА НА УКР. ГРЕКО-ПРАВ. ЦЕРКВУ (КАТЕДРУ) СВ. ПОКРОВИ В ВІННІПЕГУ.

По 5 дол. зложили: Вол. Баран, др. Г. Новак, Емпаїл Друт Ко., С. Тиховецький, П. Г. Войченко, Я. В. Арсенич, В. Купченко, В. Свистун, о. С. В. Савчук, Дм. Якимішак, п. Онуфреїв.

По 3 дол.: Гр. Блок, Осип Богоніс, Мид. Стечишин.

По 2 дол.: С. Шевчук, Ст. Сокульський, пані Онуфреїв, О. Бабинець, А. Струс, В. Біленький, п. Шквеметка, С. Юськів, Н. Баран, В. Лоханський, Ю. Фундигус, пані Паліш, М. Коваль, пані М. Коіль, В. Угрюмюк, М. Пасичняк, Н. Дарний, пані К. Яремко, Мих. Скиба.

По \$1.80: пані Маріязюк.

По \$1.50: Вас. Мужаник.

По \$1.05: др. Часний.

По 1 дол.: А. Гапах, О. Угрюмюк, Леон Мошак, Іван Горловський, Ю. Сокульський, Ст. Басетий, Дм. Мунік, Вас. Галас, І. Барбер, П. Стефанчик, С. Пуляк, С. Ковбель, Г. Піддубний, пані Канчір, Ф. Олійчик, В. Михайлюк, п-ні Найлс, П. Попель, М. Білий, О. Г. Гикавий, В. Мачлюк, І. Бакун, І. Бакун, О. Бутник, О. Очаровський, Н. Сироїнів, П. Шквесаба, др. Йонкер, Я. Небилович, А. Климаків, Н. Сосун, П. Кохан, Лм. Скюга, Д. Данько, Е. Гогольський, М. Михоцький, Гр. Довбуш, О. Пастух, Т. Д. Ферлей, п-ні П. Марко, Д. М. Гункевич, Гр. Маюк, І. Гавришин, А. Будівський, П. Слободян, К. К., П. Кітрап.

По 75 ц.: Ю. Степанів.

По 60 ц.: Г. Данчин.

По 55 ц.: М. Курчюк.

По 50 ц.: п-ні Кульчинська, Н. Гапас, М. Гавришин, Т. Демчук, М. Кадинюк, М. Дячик, В. Сохачька, Лм. Бабинець, А. Сохачький, Манчуленко, М. Овсяник, Н. Гавришин, М. Вивчик, І. Пилипчук, М. Курчюк, Лм. Рогопельський, М. Сафінюк, В. Шюрик, Ст. Ковальський, Ст. Золю, п-ні М. Рута.

По 25 ц.: Н. Н., Ботуляк, І. Мудрий.

По 20 ц.: В. Данилюк.

Разом заколядовано \$166.70

Сердечну подяку всім жертводавцям складає вінніпегська православна громада.

Пресовий Фонд.

Петро Будзінський, Арбака, Ман. 1 долар.
Онуфрій Рудачек, Гаєс, Саск. 50ц.

ЦЕРКОВНІ РІЧІ, РИЗИ І КНИЖКИ.

Через редакцію „ПРАВОСЛАВНОГО ВІСНИКА” можна замовляти всі церковні річі, як фелони, чаші, кадила, свічники, хрести та церковні книжки.

Пишіть на адресу:

THE ORTHODOX HERALD,

379 PARK ST.,

WINNIPEG, MAN.